

ikke nogen mennesker i det danske samfund, der kan være imod.

Derfor bliver jeg så nødt til at spørge: Hvordan måler regeringen kvalitet? Hvad har karaktererne med kvalitet at gøre? Hvad er det, der udtrykker kvalitet i skolens hverdag og skolens arbejde? Hvorfor må Politiskolen og forsvarsets uddannelse af personale ikke være en del af den øgede kvalitet? Hvorfor må vi ikke få et vide, hvad forsvarsets personale får i karakter i engelsk, i samfundsfag? Det har jo ikke noget med sikkerhed og hemmelighed at gøre.

Og det er en yderligere statsliggørelse, fordi det er en ensretning af oplysningerne, og det er en kontrol, jf. § 4 i lovforslaget. Ellers må ministeren fjerne § 4.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu synes jeg faktisk, der kom en klar melding fra ministeren om, hvordan man måler kvalitet, og hvordan man afgør, om der er A- og B-skoler, for ministeren sagde heroppefra, at jeg mente, at der allerede var A- og B-skoler i forvejen, fordi vi godt ved, hvor de dårlige karakterer gives.

Kl. 11.30

Ja, undskyld mig, men jeg måler altså ikke skoler på, hvordan karakterer gives, om der er høje karaktergennemsnit eller ej. Jeg måler, om en skole er god eller ej, ud fra om man er i stand til at få det bedste ud af de kompetencer, et barn har. Derfor giver karaktergennemsnittet overhovedet ingen mening for mig med hensyn til at se, om det er en god eller en dårlig skole. På den måde deler jeg ikke op i A- og B-skoler.

Ministeren talte om det, som jeg også var inde på, nemlig de sociale skel, at der er sociale skel i det danske samfund, og dermed er der forskel på, hvilke karakterer man får. Det er meget afgørende for karaktergivningen, hvor stor en uddannelse barnets forældre eksempelvis har, og det er vi interesseret i at bryde op i.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan regeringen vil sikre, at det ikke bliver som i andre lande, hvor man netop har A- og B-skoler, hvor de forældre, der er ressourcestærke, sender deres unger derhen, hvor der er høje karaktergennemsnit. I alle andre lande, der offentliggør karakterer, er der kommet det skel; man skaber skoler for de ressourcestærke forældres børn og skoler for de andre.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne bekræfte, at jeg er varm tilhænger af evalueringer. Det er en hel nødvendighed, det er en selvfølge. Man evaluerer jo også sine egne unger, i hvert fald da mine unger var i den størrelse, hvor man skulle evaluere dem. Det gør man da selvfølgelig, det manglede da bare, og jeg bliver da selv evalueret hele tiden, enten af mig selv eller af andre. Sådan foregår det jo.

Men spørgsmålet er: Hvad er det, man gør det med? Der er ikke noget, der er lettere end at sætte et syvtal på noget. Det er meget sværere at begrunde, hvorfor det er et syvtal, og sværere at begrunde, hvorfor et syvtal kan blive et ottetal eller det, som syvtallet eller ottetallet står for. Det er det, der er det centrale, og det er derfor, at fokusering på tal, som er objektive – ikke i betydningen sand, men konstaterbare – kan være farlig i forhold til alt det, som ikke er objektivt, nemlig ikke så let konstaterbart.

Så har jeg et spørgsmål, som jeg også stillede før, med hensyn til de frie skoler: Hvorfor skal de være omfattet? Hvorfor skal de skoler, som i dag har hjemmesider og fortæller om alt det, de laver, være omfattet? De konkurrerer på det frie marked, og de synes ikke, det er nødvendigt at skrive karakterer. Hvis de gjorde det, så lad dem dog gøre det, men hvorfor skal de tvinges til det?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg går ud fra, at undervisningsministeren ønsker ordet.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg kan sige til hr. Aage Frandsen, at den helt store evaluering af hr. Aage Frandsens indsats finder jo sted minimum hvert fjerde år.

Selvfølger skal de frie skoler være omfattet af forslaget om åbenhed og gennemsigtighed, for de frie skoler spiller en væsentlig rolle i hele uddannelsesbilledet, og vi vil nøjagtigt som i de andre skoleformer sikre kvaliteten gennem åbenhed og gennemsigtighed omkring de frie skoler.

Så vil jeg sige til såvel fru Marianne Jelved som fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at vi tror på, at vi sikrer en bedre kvalitet gennem åbenhed og gennemsigtighed, og det er jo præcis det, dette forslag handler om.

Jeg kan ikke dy mig for at vende tilbage til den ordveksling om karakterer, der var mellem